

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/239/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112219432
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112219432.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, proti odporkyňi G. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX/X, XXX XX L. L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 4.049,64 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 03. 09. 2013, č. k. 10C/91/2012 - 87, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa zamietol.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ nadobudol pohľadávku voči odporkyňi postúpením od spoločnosti GE Money, a. s., s ktorou odporkyňa dňa 23. 06. 2008 uzavrela Zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch, ktorej platnosť bola predčasne ukončená dňa 21. 03. 2009 a celý úver zosplatený pre neplnenie podmienok zo strany odporkyne. Súd prihliadol na námietku premlčania nároku, ktorú vzniesla odporkyňa i vedľajší účastník na jej strane, ktorý do konania vstúpil dňa 20. 09. 2012 a uzavrel, že nakoľko navrhovateľ podal návrh na súd dňa 09. 08. 2012, jeho nárok je premlčaný vychádzajúc z trojročnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku dňa 08. 04. 2011 (Dohoda) totiž súd považuje za neúčinnú, nejedná sa o platné uznanie záväzku, a preto nemohlo dôjsť k plynutiu novej premlčacej doby. Okolnosti, za ktorých navrhovateľ uzatváral s odporkyňou túto formulárovú Dohodu bez možnosti, aby sa s ňou riadne oboznámila, sú neprípustné, neprijateľné a v rozpore s dobrými mravmi.

O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 151 ods. 3 O. s. p.).

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 O. s. p.), alebo aby rozsudok zmenil (§ 220 O. s. p.) a návrhu navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu a odporkyňu i vedľajšieho účastníka zaviazal zaplatiť trovy prvostupňového a odvolacieho konania.

Namietal, že súd vec neprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav. Súd neprihliadol na to, že odporkyňa sa s veriteľom (navrhovateľom) dohodli na splátkach a zároveň uznala svoj záväzok voči navrhovateľovi dňa 08. 04. 2011. K podpisu Dohody odporkyňa nebola žiadnym spôsobom donútená. Zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu (§ 110 ods. 1 druhá veta OZ). V tomto prípade nastal právny účinok spojený s uznaním práva, t. j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej premlčacej doby. Odporkyňa si je vedomá svojho záväzku voči

navrhovateľovi a v súlade s dobrými mravmi tento chce uhradiť, avšak vzhľadom na zlú finančnú situáciu sa slobodne rozhodla uzavrieť s navrhovateľom Dohodu, v zmysle ktorej jej navrhovateľ umožnil uhradiť existujúci záväzok postupne v splátkach, o čom svedčí skutočnosť, že po podpise Dohody čiastočne záväzok uhradila. Navrhovateľ má zato, že súd vybočil z medzí a účelu ochrany spotrebiteľa upravenej v zákone.

Odporkyňa vyjadrenie k odvolaniu nepodala.

Vedľajší účastník na strane odporkyne navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť, argumentáciu navrhovateľa uvedenú v odvolaní považuje za nenáležitú. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 190,63 eur .

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O. s. p.), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (ods. 2).

Okresný súd založil svoje rozhodnutie na zistení, že navrhovateľom uplatňovaný nárok, o ktorom niet pochyb, že navrhovateľ ho nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok, je premlčaný, predmetné uznanie záväzku odporkyňou je právne neúčinné. Pritom okresný súd daný záväzkovo-právny vzťah veriteľa (právneho predchodcu navrhovateľa) a dlžníka (odporkyňou) založený Zmluvou o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 23. 06. 2008 posudzoval podľa ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a podľa ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (§ 54 ods. 1, § 100 ods. 1 a § 101).

Odvolací súd však zastáva názor, že v danom prípade, napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ, bolo treba na právny vzťah účastníkov aplikovať ustanovenia zákona č. 513/1991 Z. z. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, pretože predmetná zmluva o úvere bola uzavretá podľa § 497 Obchodného zákonníka (vyplýva to z obsahu zmluvy, i z tzv. Obchodných podmienkach pre úver a používanie platobnej karty, vydaných veriteľom, na ktoré zmluva odkazuje a taktiež navrhovateľ v návrhu na začatie konania uvádza, že medzi postupcom a odporkyňou vznikol obchodno-záväzkový vzťah podľa § 497 Obchodného zákonníka). Potom je v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, t. j. vždy sa spravuje Obchodným zákonníkom bez ohľadu na to, kto je subjektom týchto vzťahov. Vzhľadom na charakter zmluvy sa preto vzťahujú na túto zmluvu aj ďalšie ustanovenia Obchodného zákonníka týkajúce sa odstúpenia od zmluvy (§ 344), premlčania a behu premlčacej doby (§ 387 a nasl.). Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že zmluva o úvere je zároveň aj zmluvou o spotrebiteľskou úvere, spotrebiteľskou zmluvou. Výberom zmluvnej formy zmluvy o úvere účastníci ex lege založili režim práva, ktorým sa riadi, teda aj dĺžku premlčacej doby. Keďže okresný súd vec právne podľa uvedeného zákona neposudzoval, potom vec nesprávne právne posúdil, čo je dôvod pre zrušenie jeho rozhodnutia odvolacím súdom podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p..

Naviac treba zdôrazniť, že pokiaľ ide o dohodu o uznaní záväzku, takúto možnosť upravuje len Obchodný zákonník, pretože Občiansky zákonník dohodu o uznaní záväzku nepozná, pretože § 558 upravuje uznanie dlhu. Citované ustanovenie nič nehovorí o uznaní premlčacieho záväzku, pretože citované ustanovenie hovorí len o tom, že pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Vzhľadom na to, že Obchodný zákonník má ucelenú úpravu premlčania, nemožno použiť ust. § 558 ani úpravu Občianskeho zákonníka. Obchodný zákonník neobsahuje úpravu ohľadom vedomosti pri uznaní záväzku a premlčaní dlhu. V zmysle Obchodného zákonníka uznanie záväzku dlžníkom spočíva v tom, že v tomto rozsahu záväzok trvá v čase uznania. V zmysle Obchodného zákonníka to platí aj v prípade, keď pohľadávka bola v čase uznania premlčaná, a to bez ohľadu na to, či uznávajúci o premlčaní v čase uznania vedel alebo nie.

Okrem toho treba zdôrazniť, že na rozdiel od Občianskeho zákonníka Obchodný zákonník považuje za uznanie záväzku tiež určité nie písomné, ale faktické úkony dlžníka, teda jeho konanie, predovšetkým

platenie úrokov, či čiastočné plnenie záväzku dlžníkom. To má za následok, že pri čiastočnom plnení dlžník uznáva aj zvyšok záväzku.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto treba posudzovať aj dohodu o uznaní záväzku, pričom nie je dôležité, či dlžník mal vedomosť o premlčaní dlhu alebo nie. Dohoda o uznaní záväzku je zákonom predpokladaná a dovolený inštitút, preto nie je žiaden logický dôvod preto, aby nemohol byť používaný. Dohodu treba preto skúmať z tohto pohľadu a zaoberať sa podrobne okolnosťami, za ktorých došlo k prejavu vôle a uznaniu záväzku, k tomu je vhodné vypočítať a osobu, ktorá s odporcom dohodu uzavrela, pokiaľ nie je zasielaná poštou.

Avšak aj v prípade, ak by okresný súd za rozhodujúci dátum začiatku plynutia premlčacej doby považoval deň ukončenia platnosti zmluvy, t. j. 21.03.2009, ktorý dátum aj navrhovateľ uviedol v návrhu na začatie konania, resp. uviedol, že k zosplatneniu úveru došlo ku dňu, keď je v Platobnej histórii uvedená položka s názvom „zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu“ a pri tejto položke je uvedený dátum 21. 03. 2009, potom navrhovateľ svoje právo na súde mohol uplatniť do 22. 03. 2013 v zmysle premlčacej doby podľa ust. § 397 Obchodného zákonníka, ktorá, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je štyri roky.

Odvolačiemu súdu neuniklo a dáva do pozornosti okresnému súdu, že zmluva o úvere, na základe ktorej navrhovateľ uplatnil svoj nárok, neobsahuje zároveň všetky náležitosti predpísané zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, hoci medzi účastníkmi ide o právny vzťah spotrebiteľský - zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V Žiadosti o poskytnutie úveru/Zmluve o úvere zo dňa 23. 06. 2008 totiž chýba dohoda o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (obligatórna náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. g) cit. zákona). Potom v zmysle § 4 ods. 3 cit. zákona je úver bezúročný a bez poplatkov. (Zmluvné vyjadrenie konečnej splatnosti úveru nemožno považovať za splnené z hľadiska dikcie ust. § 4 ods. 2 písm. g) v prípade, ak o konečnej splatnosti úveru má vypovedať iba počet mesačných splátok úveru, ktorý je v zmluve uvedený (v tomto prípade číslom 72) a teda ku konečnej splatnosti úveru dospieť logickou úvahou, či matematickým výpočtom, odvodenou od celkového počtu plánovaných splátok).

V ďalšom konaní okresný súd vo veci znova rozhodne, pritom sa bude riadiť právnym názorom odvolacieho súdu vyslovenom v tomto rozhodnutí.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.